

Θέμα 19: Σάββατο 12/Κυριακή 13 Μαρτίου 2022

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πανηγυρική και λαμπρή η αυριανή/σημερινή ημέρα, Κυριακή της Ορθοδοξίας. Ημέρα κατά την οποία εορτάζουμε το εκπληκτικό θαύμα της πίστης, τον θρίαμβο για την επικράτηση της αλήθειας έναντι της πλάνης των αιρέσεων. 2000 χρόνια τώρα η Ορθόδοξη Εκκλησία «πολεμουμένη νικά» (Ιερός Χρυσόστομος)! Καταδιώκεται αλλά δεν σταματά να εξαπλώνεται· σπιλώνεται αλλά διατηρεί καθαρή κι ανόθευτη την αλήθεια· φυλακίζεται και μένει πάντα ελεύθερη· φαίνεται ότι πεθαίνει αλλά ανασταίνεται. Τη διάδοση του Ευαγγελίου στα μήκη και τα πλάτη της γης μας καλεί η Εκκλησία μας να θυμηθούμε την εβδομάδα αυτή που αρχίζει με την Κυριακή της Ορθοδοξίας κι ονομάζεται «Εβδομάδα Εξωτερικής Ιεραποστολής».

Τι είναι όμως ιεραποστολή και τι σχέση έχει με τη ζωή μας;

Όταν ακούμε τη λέξη «ιεραποστολή» το μυαλό μας πηγαίνει στις μακρινές χώρες της Ασίας και της Αφρικής ή όπου αλλού οι ιθαγενείς δέχονται το μήνυμα του Ευαγγελίου. Έτσι οι περισσότεροι από εμάς αισθανόμαστε ίσως ότι απέχουμε πολύ από την ιεραποστολή και τους ιεραποστόλους και πιστεύουμε ότι το έργο αυτό της εκκλησίας δε μας αφορά. Περιοριζόμαστε λοιπόν στο να συνεισφέρουμε και εμείς τον οβολό μας σε αυτό το άγνωστο και απρόσιτο σε εμάς έργο.

Σήμερα λοιπόν θα δούμε την ιεραποστολή μέσα από μια άλλη προοπτική και θα διαπιστώσουμε ότι στην πραγματικότητα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της χριστιανικής μας ιδιότητας.

***

Ο ίδιος ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του και πριν την Ανάληψη έδωσε εντολή στους Αποστόλους να κηρύξουν το Ευαγγέλιό Του σε όλη την οικουμένη: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Ματθ. κη' 19-20).

Έτσι οι ἅγιοι Απόστολοι ξεκίνησαν το ιερό αυτό έργο της διάδοσης του Ευαγγελικού μηνύματος σε όλα τα ἔθνη. Αυτό το έργο της ιεραποστολής συνεχίζει αδιάκοπα η Εκκλησία. Γι' αυτό ἄλλωστε η Εκκλησία μας, ὅπως ομολογούμε στο «Πιστεύω», ονομάζεται και «Αποστολική». Διότι διατηρεί την αποστολική διαδοχή και συνεχίζει το έργο των ἁγίων Αποστόλων.

Συνεπώς η ιεραποστολή είναι ουσιαστικό κομμάτι της ζωής της Εκκλησίας.

Ποιος μπορεί να γίνει ιεραπόστολος;

Η διακονία του ιεραποστόλου είναι κλήση Θεού. Ο ιεραπόστολος, είτε είναι κληρικός είτε λαϊκός, είναι ο άνθρωπος του Θεού που δέχεται την κλήση να διακονήσει σε αυτό το ιερό έργο. Πρέπει κανείς να είναι έτοιμος για μια τόσο μεγάλη υπόθεση. Απαιτείται νεανική καρδιά, ρωμαλέα διάθεση, εγρήγορση, ετοιμότητα, πνεύμα αυταπάρνησης, αυτοθυσίας και ταπεινό φρόνημα. Βέβαια όταν ο άνθρωπος πάρει αυτή τη μεγάλη απόφαση, ο Θεός τον βοηθάει, καθώς η Θεία Χάρης τα ασθενή ιατρεύει και τα ελλείποντα αναπληρεί.

Ο ιεραπόστολος υπηρετεί τον πλησίον, τον στηρίζει και πνευματικά και υλικά, τον βοηθά να πιστέψει στις δυνάμεις του, στα δικαιώματά του. Προσπαθεί να ακουστεί ελεύθερα ο λόγος του Κυρίου και των αποστόλων, ότι δεν υπάρχει διάκριση «ιουδαίου και έλληνα, δούλου και ελεύθερου, άνδρα και γυναίκας» αλλά όλοι είμαστε αδέρφια πάνω στη γη ανεξάρτητα από χρώμα, κοινωνική τάξη και φύλο.

Πόσο εύκολο είναι να ξεκινήσει κάποιος ιεραποστολή σε μια ξένη χώρα;

Δεν είναι καθόλου εύκολο. Ένα βασικότατο πρόβλημα είναι ο τρόπος μεταφοράς του χριστιανικού μηνύματος, σε έναν άλλο λαό, που έχει διαφορετική πνευματική και πολιτισμική παράδοση. Στην προσπάθεια αυτή του ιεραποστόλου ελλοχεύουν δύο βασικοί κίνδυνοι. Άλλοτε δέχεται ορισμένα επικίνδυνα για το έργο του ήθη και έθιμα που προσκρούουν στο αληθινό πνεύμα του Ευαγγελίου. Άλλοτε πάλι ζητά να επιβάλει ως χριστιανικό κάτι που δεν ανήκει στην ουσία του χριστιανισμού, π.χ. επιβολή εθνικών στοιχείων της χώρας από την οποία προέρχεται. Δεν πρέπει να ξεχνάμε και τα αποτρόπαια εγκλήματα του Παπισμού ή των Προτεσταντών Μισσιοναρίων (=ιεραποστόλων) που με τη βία εκχριστιάνιζαν λαούς και τους υποδούλωναν, προκειμένου να τους εκμεταλλευτούν για την ενίσχυση της επιρροής και της δύναμης των κρατών τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η έννοια της ιεραποστολής να συνδεθεί στον πολύ κόσμο με αρνητικές σκέψεις.

Απαιτείται διάκριση, προκειμένου ο ιεραπόστολος να λάβει υπόψη του την ιδιομορφία του λαού, χωρίς να αλλοιώσει το δόγμα της εκκλησίας. Αυτό το φαινόμενο στην ιεραποστολική ορολογία καλείται προσαρμογή. Έτσι βλέπουμε για παράδειγμα στην ορθόδοξη εκκλησία της Κορέας να χρησιμοποιούν ρύζι αντί για σιτάρι, στην παρασκευή των κολλύβων ή στην περιοχή της Σιβηρίας, ο λόγος του Κυρίου: «έσεσθε ουν φρόνιμοι ως οι όφεις και ακέραιοι ως αι περιστεραί» για να γίνει κατανοητός χρησιμοποιείται με μία άλλη παρομοίωση: «έσεσθε ουν φρόνιμοι ως αι ίκτιδες (κουνάβια) και ακέραιοι ως της φώκης τα νεογνά».

Σπουδαίο παράδειγμα σύγχρονου ιεραποστόλου είναι αυτό του αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστασίου, ο οποίος για πολλά χρόνια άσκησε την ιεραποστολή στην Αφρική. Όταν παρουσιάστηκε η ανάγκη ιεραποστολής στη χώρα της Αλβανίας, όπου μέχρι τότε απαγορευόταν η άσκηση οποιουδήποτε θρησκευτικού καθήκοντος, με προθυμία αποδέχτηκε την πρόσκληση της σύστασης της τοπικής εκκλησίας. Παράλληλα με την πνευματική καθοδήγηση και διδασκαλία του λαού, προσέφερε απλόχερα τη βοήθεια της Ορθόδοξου Εκκλησίας σε όλους, μουσουλμάνους και χριστιανούς, ανεξάρτητα εάν ανήκαν στην ορθόδοξη κοινότητα ή όχι.

Εμείς τι μπορούμε να κάνουμε, εφόσον αδυνατούμε να συμμετέχουμε με τη φυσική παρουσία μας σε αυτό το έργο της Εκκλησίας;

1. Καταρχάς, κάτι πολύ σπουδαίο που μπορούμε να κάνουμε, όπου και αν βρισκόμαστε, είναι η **προσευχή** για το ιεραποστολικό έργο της εκκλησίας. Να προσευχόμαστε για τους ανθρώπους που δεν έχουν γνωρίσει το Χριστό, να παρακαλούμε να τους ανοίξει ο Κύριος τη θύρα της πίστης. Επίσης να παρακαλούμε τον Θεό να ενδυναμώνει και να φωτίζει τους ιεραποστόλους, που προσφέρουν τη ζωή τους για τη μετάδοση του λόγου του Θεού.

2. Μπορούμε να ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς με **αγάπη** και η καρδιά μας να ενώνεται μαζί τους, όσο μακριά και αν βρίσκονται. Με αυτόν τον τρόπο ωφελούμαστε πνευματικά, καθώς ζούμε μέσα μας την κοινωνία της εν Χριστώ αγάπης με τους άλλους ανθρώπους.

3. Πρακτικά μπορούμε να εξοικονομούμε κάποια **χρήματα**, κόβοντας το θέλημά μας, προκειμένου να τα προσφέρουμε στους εν Χριστώ αδελφούς μας, όταν η Εκκλησία ή η ενορία μας διοργανώνει εράνους αγάπης για την ενίσχυση της ιεραποστολής.

4. Επίσης, ρωτώντας μπορούμε να μάθουμε εάν σε κάποια μέρη συγκεντρώνονται ρούχα, τρόφιμα, φάρμακα, τα οποία στέλνονται από την Εκκλησία στις χώρες όπου γίνεται ιεραποστολή, προς **ενίσχυση** των αδελφών μας. Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι η οποιαδήποτε προσφορά μας έχει τελικό αποδέκτη τον ίδιο το Χριστό.

Λένε μερικοί: «Τι σε νοιάζει τι κάνουν οι άλλοι; Κοίταξε εσύ να σώσεις την ψυχή σου...»

Είναι αδιανόητο, ο χριστιανός αγωνιζόμενος για τη σωτηρία του να αδιαφορεί για τη σωτηρία των συνανθρώπων του. «Ουδέν ψυχρότερον χριστιανού, ετέρους μη σώζοντος», σημειώνει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος (P.G. 60,162). Τίποτε πιο ψυχρό δεν υπάρχει από τον χριστιανό που δεν ενδιαφέρεται για τη σωτηρία των άλλων.

Η ευαγγελική περικοπή της Κυριακής της Ορθοδοξίας αναφέρεται στην κλήση των πρώτων μαθητών του Κυρίου. Ο Κύριος Ιησούς είχε ήδη απευθύνει την πρόσκληση να Τον ακολουθήσουν στον Ανδρέα και τον Ιωάννη. Ο Πρωτόκλητος μαθητής Ανδρέας έσπευσε να καλέσει τον αδελφό του τον Πέτρο και να τον οδηγήσει στον Χριστό. Στη συνέχεια ο Κύριος κάλεσε τον Φίλιππο. Τότε κι εκείνος έτρεξε αμέσως να βρει τον φίλο του τον Ναθαναήλ και να του αναγγείλει την ευχάριστη είδηση: «ον έγραψε Μωϋσής εν τω νόμω και οι προφήται, ευρήκαμεν, Ιησούν»!

Η αυθόρμητη αυτή κίνηση του Φιλίππου φανερώνει την αγάπη και το ενδιαφέρον του για τον φίλο του που θέλησε να του γνωρίσει τον Ιησού. Αποτελεί χρέος αγάπης προς τους αδελφούς μας να τους διαφωτίσουμε σχετικά με την ορθόδοξη πίστη και ζωή. Να τους συστήσουμε ένα κατάλληλο βιβλίο ή περιοδικό, να τους φέρουμε στο Κατηχητικό, να τους βοηθήσουμε για τη συνειδητή συμμετοχή τους στα Μυστήρια της Εκκλησίας· να τους υποδείξουμε με διάκριση ποιο είναι το ορθό σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας. Πάνω απ' όλα να τους διδάσκουμε με το παράδειγμά μας το οποίο αν είναι σωστό, αποτελεί την πιο πειστική απόδειξη ότι το Ευαγγέλιο εφαρμόζεται και σήμερα. Αυτό φωτίζει, ειρηνεύει και αγιάζει την ψυχή κάθε ανθρώπου.

Πολύ χαρακτηριστικά ο πρόσφατα ανακηρυχθείς άγιος Πορφύριος, όταν υπηρετούσε σε ένα χωριό έλεγε στους ανθρώπους: «Παιδιά μου, είμαστε όλοι μία οικογένεια. Εγώ θα ανοίγω την εκκλησία, θα προσεύχομαι και θα αισθάνομαι πως σας έχω όλους στην αγκαλιά μου, όλους παιδιά μου».

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι όταν βλέπεις έναν άνθρωπο φτωχό, δυστυχή, πεινασμένο και γυμνό, σε αυτόν βλέπεις τον ίδιο το Χριστό. Πονάς και κλαις για το πώς

κατάντησε η εικόνα του Θεού σε αυτήν την κατάσταση. Ο ίδιος ο Χριστός αναφέρει: «Αμήν λέγω ημίν εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε». Πόσο μεγαλύτερη διαβεβαίωση χρειαζόμαστε από τα λόγια του Κυρίου μας;

***

Μέσα στον αλλοπρόσαλλο κόσμο που ζούμε, σε καιρούς πρωτοφανούς σύγχυσης και συμβιβασμών, σήμερα, Κυριακή της Ορθοδοξίας, προβάλλει επιτακτικό το χρέος μας: να βιώσουμε την ορθόδοξη πίστη και παράδοση ως τη μοναδική οδό σωτηρίας και να αγωνιζόμαστε για να την διατηρήσουμε γνήσια και ανόθευτη. Έτσι το φως της Ορθοδοξίας θα μεταλαμπαδεύεται από γενιά σε γενιά και θα ακτινοβολεί σ' όλο τον κόσμο: «έως εσχάτου της γης»!